

CAO News 3

Horolezecký časopis severočeského regionu č.092

WWW.VRCHOLKY.CZ

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN

WWW.LEZEC.CZ

Ročník 9, číslo 092

-- Since 1999 --

Březen 2007

HOROLEZECTVÍ
NÁS MÁ V MOCI..

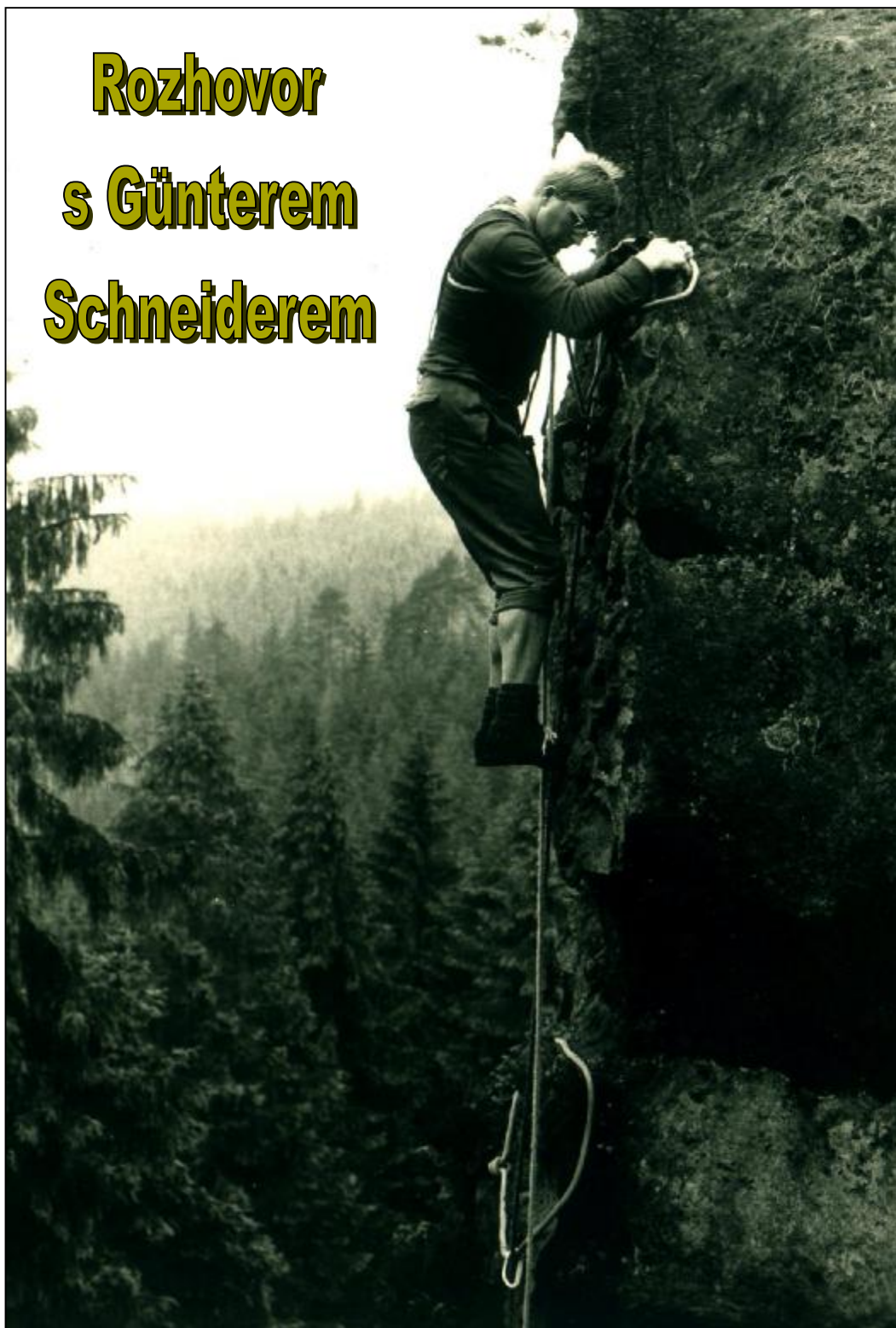
CHRIS
BONINGTON

„Mám podezření, že lezení vytváří v našem těle speciální druh koktejlu adrenalinu a vzrušení. A domnívám se, že je dokázáno, že řada chemických a hormonálních změn činí člověka závislým. A to je důvod, proč horolezectví má lidi, kteří se mu věnují, tak pevně v moci...“

V tomto čísle

- ✓ Günter Schneider - rozhovor
- ✓ Cesta do podsvětí
- ✓ Alpiniáda – jak to bylo?
- ✓ Sedlecký špičák
- ✓ OVK Labské pískovce
- ✓ Fukov a Rudolf Kauschka
- ✓ Nejtěžší cesta na Boňní?
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky
- ✓ Kalendář sportovních akcí
- ✓ a mnohé další...

Rozhovor s Günterem Schneiderem

Günter Schneider – Prvovýstup Krajkovou hranou na Železnou věž 17. června 1972. Foto archiv G.S.

Co nového v CAO Děčín?

Informace z klubového dění..

Jiří Houba Chára
Předseda CAO Děčín

Březnová schůzka vyšla na 7.3. Sešli jsme se jako vždy na Kocandě.

Již podruhé jsme se tu potkali s KOB Děčín (Klub orientačního běhu), kteří mají schůze také vždy první středu v měsíci. Protože místa je v salonku dost a mnozí členové obou klubů se dobře znají, je to spíše klad - dost lezců OB aktivně běhá a někteří běžci zase lezou, takže alespoň bude přenos informací rychlejší..

Program březnové schůze:

- **Alpiniáda 2007.** Nikdo z klubu nenašel letos tolik motivace, aby se zúčastnil celé šňůry čtyř závodů. Na Sněžku neodjel nikdo, ale na Rocking (tentokrát na Bořni) se pár jedinců chystá. Také do alpského lezení nějaké body někdo jistě nasbírá a s přechodem Krkonoš se uvidí. Červenáčkovy šance na celkové vítězství tak prudce stouply.
- **Nová pravidla.** Proběhla diskuse nad návrhy nových pravidel lezení na pískovcových i nepískovcových skalách. Je na nich vidět obrovský kus práce, přesto, podle názoru některých lezců, jsou apriori odsouzeny k jejich nedodržování. A to kvůli jednomu dvěma bodům, které jsou např. pro lezce v Labském údolí nepřijatelné.
- **Průkazky ČHS.** Byly rozdány poslední členské průkazky ČHS.
- **Různé.** Probíraly se nejbližší akce, byly prodávány DVD se skvělým filmem Jak to tenkrát bylo o prvovýstupu na Jeptišku, plánovaly se prázdninové akce, nové cesty atd.
- **Geocaching.** Mnoho diskusí se motalo kolem módního Geocachingu. Padaly výrazy jako multi/micro/event/cache, travelbugs a geocoins, waypoint, mudlové apod. Pro nezasevěné téměř nadávky. Ukázalo se, že nejlepším founderem je **Jarda Uher** (45) a **David Šedivý** (39 zalogovaných keší k datu 7.3.2007)..

Kocanda 7. března 2007. Začínáme se scházet..

Horám zdar!

Plníme, co jsme slíbili - v tomto čísle přinášíme další z řady rozhovorů s horolezeckými osobnostmi Labského údolí – tentokrát s **Günterem Schneiderem**..

Günter Schneider

Písař tělem i duší..

Za CAO News se ptal Jiří Houba Chára

CAO News: Na úvod pár klasických dotazů. Můžeš nám říci, kdy a kde jsi se narodil?

G.S.: Narodil jsem se 8. března 1944 v Děčíně.

CAO News: Vzpomeň si, kdy jsi lezl poprvé?

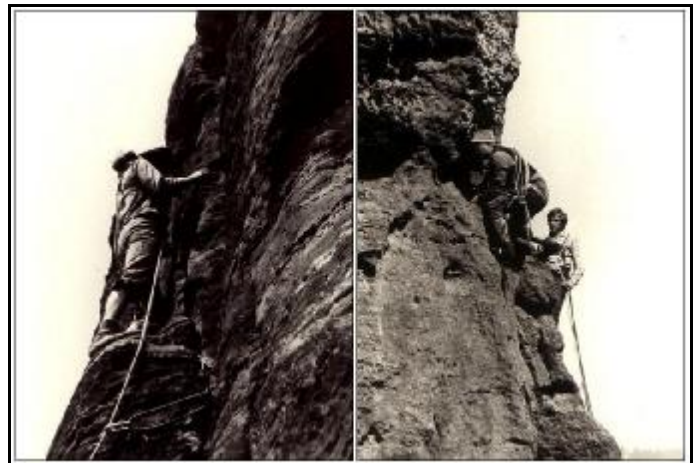
G.S.: Po různých skalách v Děčíně jsem lezl už jako malý kluk. Ale na první opravdovou věž jsem vylezl v roce 1959 s místními kluky, když jsem se přistěhoval do Žlebu. To mi bylo 15 let.

CAO News: Pamatuješ si, co to bylo za věž?

G.S.: Byl to Čirtin strážce, dnes se ta věž jmenuje Strážce Prostředního Žlebu. Vylezl jsem Starou cestu a protože jsem neměl lano, stejnou cestou jsem zase slezl dolů.

CAO News: Jaké to byly pocity?

G.S.: Lezení se mi zalíbilo, a tak jsem začal chodit do skal s místními kluky a často také sám. Až v roce 1962 jsem se seznámil s Jindřichem Straussem a ten mě přivedl do děčínského horolezeckého oddílu.

Günter v akci - vlevo vyvádí na Flachskopfer cestu Talweg VIIa, vpravo v Rájci na Sokolu.

CAO News: Můžeš nám popsat, jaké jsi měl tehdy vybavení a co se dalo sehnat v obchodech?

G.S.: Napřed jsem měl jen kroucené konopné lano a několik hasičských karabin. U nás se v obchodech nedalo sehnat prakticky nic. Postupně jsem se jako každý vybavoval věcmi většinou z tehdejšího NDR, které jsem kupoval přes svoje starší kamarády.

CAO News: Jak jste se tenkrát navazovali, jistili, slaňovali?

G.S.: Navazovali jsme se rovnou na lano. Jistili jsme přes tělo a slaňovali Dülferovým sedem.

CAO News: Kdo se v té době staral o vrcholy a jak byly vybaveny?

G.S.: O vrcholky se už tenkrát starala vrcholová komise ve které jsem také pracoval. Knížky byly na všech vrcholech v pořádku a staré německé kruhy jsme postupně vyměňovali za nové. V této době se nejvíc po organizační stránce staral o vrcholovou komisi Jaroslav Uher.

CAO News: S kým jsi lezl nejčastěji? Jak se k tobě starší lezci chovali a ovlivnili tě nějak?

G.S.: Nejčastěji jsem lezl s Karlem Krombholzem a Ladislavem Ryskou. Oba mě ovlivnili svým čestným přístupem k pravidlům lezení a upřímným kamarádstvím.

Vlevo SZ hrana na Homoli ve Hřensku, vpravo nádherná Cesta strachu VIIa na Růžovou věž v Labáku.

CAO News: S kterým spolulezcem máš největší lezecké zážitky?

G.S.: Jsou to právě Karel Krombholz a Láďa Ryska.

CAO News: Byl jsi tedy v děčínském horolezeckém oddíle. Vzpomeneš si, kdo tam byl předseda nebo na nějaká známá jména?

G.S.: Předsedou H.O. Děčín byl v té době Zdeněk Janků, před ním Stanislav Balíček a po něm Josef Hozák. Bylo nás tenkrát něco přes třicet a všichni jsme se znali.

1. máj roku 1972. Všichni horolezci místo v průvodu ve skalách. Günter se zdraví na vrcholu Krkavce v Labském údolí s Petrem Štěpánem..

CAO News: Jaká byla pravidla lezení a jak se dodržovala?

G.S.: V celém Labském údolí se dodržovala ta nejpřísnější pravidla převzatá většinou od saských horolezců.

CAO News: Kam jsi jezdil nebo chodil lézt nejraději?

G.S.: Nejprve to bylo Labské údolí a Hřensko, později hlavně saské pískovcové oblasti.

CAO News: Co Vysoké Tatry? Bavilo tě více lezení v Tatrách nebo na pískovci?

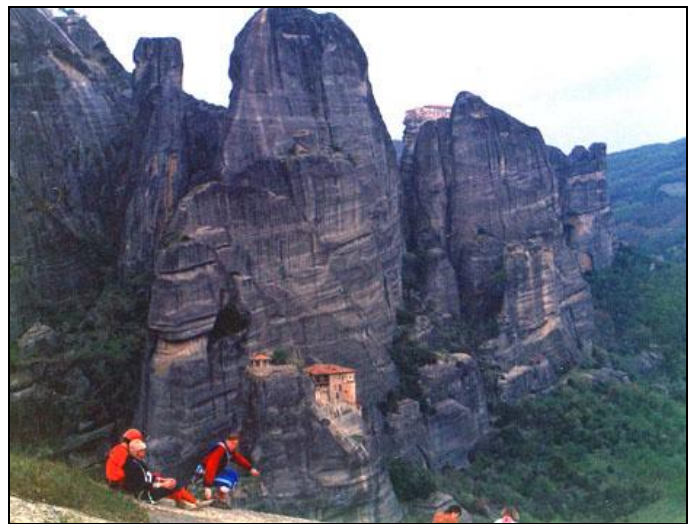
G.S.: No, do Tater jsem jezdil často a hlavně v zimě. Co se však týče skalního lezení, jsem pískař tělem i duší.

Ve Vysokých Tatrách, na vrcholu Českého štítu 4. března 1991. Dnes je štít přejmenovaný na Tažký, stejně tak Česká dolina a pleso..

CAO News: Dostal jsi se také někam do zahraničí?

G.S.: Párkrát jsem byl v Alpách a Dolomitech a také v řecké Meteore.

Řecká Meteora, Daupianifels, duben 1992. I zde má Günter Schneider prvovýstupy společně s jejím „objevitelem“ Dietrichem Hassem.

CAO News: Jakou cestu v horách považuješ za svou nejhodnotnější a v jaké výšce jsi byl nejvýše?

G.S.: Nejvýše jsem byl na Mont Blancu a na Matterhornu. Z těch alpských výstupů bych vzpomenul výstup na Pic Badile známou Cassinovou cestou za VI, v Dolomitech to byla třeba Cima Piccola cestou Comici za VI a samozřejmě hodně hezkých cest ve Vysokých Tatrách.

CAO News: A které vylezené cesty na písku si považuješ nejvíc?

G.S.: To nedokážu posoudit. Za svůj život jsem vylezl tolik krásných cest, že vybrat jedinou je pro mě prostě nemožné. Spíš jsem se vždy při vyvádění snažil vyhovět svým kamarádům.

CAO News: Jsi autorem nebo spoluautorem řady prvovýstupů v Labáku, Hřensku, Jetřichovicích, Kyjově i jinde. Jaký považuješ za svůj nejlepší nebo který máš nejraději?

G.S.: Prvovýstupů zas až tak moc nemám. Ale ani tady bych si nedokázal vybrat jeden jediný. Než na nějaké cestě mi spíš vždy záleželo na tom, aby byla ve skalách dobrá parta a zábava.

CAO News: Trénoval jsi nějak lezení?

G.S.: Speciálně jsem nijak netrénoval. Jen jsem se snažil co nejvíce lézt a když to nešlo, tak jsem posiloval nebo jezdil na kole a v zimě na běžkách.

Vysoké Tatry, Rysy. Zima 1991.

CAO News: Na kole jsi asi jezdil hodně - slyšel jsem vyprávět, že jsi byl výborný cyklista.

G.S.: To ano, kolo mám i dnes rád a v zimě také běžky. Né už však závodit, ale spíše mě baví delší túry.

CAO News: Tak ještě zpátky k lezení. Spadl jsi někdy při lezení?

G.S.: Samozřejmě, pár pádů do lana jsem měl a také jeden ošklivý až na zem.

CAO News: To se ti stalo kdy a kde?

G.S.: Bylo to v roce 1963 na Majáku těsně před tím, než jsem narukoval na vojnu. Takhle jsem si to tenkrát zapsal do svého lezeckého denníku:

Pátek 27.9.1963. Odpoledne jsme šli lézt na Maják. Nastoupil jsem do údolní stěny. Vylezl jsem asi 15 metrů, když něco ruplo a já začal padat. Padal jsem po nohou, přede mnou ubíhala stěna, jako kdybych jel výtahem. Zároveň mi hlavou probíhal celý můj dosavadní život. Těsně před dopadem jsem se viděl jako úplně malý. Mírně šikmá nástupová stěna mě převrátila na záda a já spadl do kořenů borovic, které vyčnívaly nad vyplaveným podloží. Do bivaku jsem došel ani nevím jak. Probral jsem se až ve spacáku a nic jsem si nepamatoval. Stále jsem se ptal, co se stalo. Ležel jsem tam až do příštího dne odpoledne. Celý den pršelo, a tak jsme to zabalili a jeli domů.

Účastníci: Jindřich Strauss, František Kasal, Jarka Koutná a já.

30.9.1963: Pořádal jsem rozloučení s kamarády. Přišli Karel Krombholz, Jindřich Strauss, Jarka Koutná a František Kasal.

1.10.1963: Narukoval jsem na vojnu s rozdrčenou meziobratlovou ploténkou..

CAO News: V kolika letech jsi se oženil a mělo to nějaký vliv na tvé lezení?

G.S.: Poprvé v roce 1969 a podruhé v roce 1980. Na lezení to moc vliv nemělo, to jsem si vždy prosadil.

CAO News: Jak moc ti změnila život revoluce? Netáhlo tě to tam, kam se předtím člověk nedostal?

G.S.: Revoluce mi život zajisté změnila. Ne tím, že by mě to táhlo jinam, ale protože se začaly rozpadat velké party, na které jsem byl zvyklý.

CAO News: Chodíš ještě lézt?

G.S.: Bohužel velmi zřídka.

V družné debatě s kamarády ve skalách. Zleva čelem stojící Ladislav Ryska a Karel Krombholz. Na zemi sedí Günter.

CAO News: Jaký je tvůj názor na dnešní těžké cesty a lezení s magnéziem?

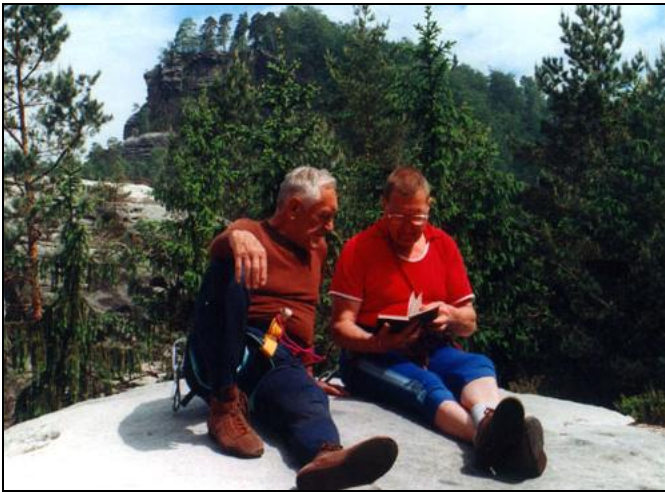
G.S.: Pokud lezci dělají těžké cesty podle pravidel, tak je obdivuji. Né však ty, co si dají kruhy z lana. Magnéziem na pískovec nepatří, důrazně to odsuzuji. Něco jiného je to na vápenci a podobných skalách.

CAO News: A jak vnímáš v našich skalních oblastech ochranu přírody? Zdá se ti dostatečná nebo naopak nedostatečná, je upřená na to, co přírodě opravdu škodí nebo se spíš snaží z pohodlnosti jen vytěsnit lezce ze skal? Jak to vidíš ty?

G.S.: Přestože jsem byl kdysi jedním ze zakládajících členů ochrany přírody, tak dnes jsem proti současným ochráncům v opozici. Tak, jak se nyní tito ochránci chovají k horolezcům a ostatním milovníkům přírody je trestuhodné. Vždyť jsme přece také součástí této přírody a pohybovali jsme se tam navíc mnohem dříve, nežli všichni dnešní takzvaní ochránci přírody. My jsme přírodě nikdy neškodili. Chovali jsme se tam slušně a chodili tam po svých. Oni si tam jezdí terénními auty, lezou ptákům do hnízd, což je jistě víc vyplaší, než lezec, který si jich nevšímá.

CAO News: Víš, že se při různých příležitostech scházíš s kamarády Helmutem Weigelem, Lád'ou Ryskou a Karlem Krombholzem. Řešíte spolu ještě lezení?

G.S.: Se svými kamarády se samozřejmě scházím při každé možné příležitosti. Naše společné celoživotní zážitky, hlavně ty sportovní a poslední dobou naše společné výlety, nás spojují. O lezení se samozřejmě zajímáme stále a to i díky tvému časopisu.

25. května 2002 v Jetřichovicích na Malém Žlutém cimbuří s přítelem a spolulezcem **Ladislavem Ryskou**.

CAO News: Možná bude znít moje otázka trochu pateticky, ale přece - jaké by jsi předal poselství mladší lezecké generaci?

G.S.: To jsem ti vlastně už odpověděl v předchozí odpovědi. Mladým lezcům přeji hodně hezkých výstupů a hlavně pevné a trvalé přátelství, jaké jsme si vytvořili my.

CAO News: Güntře, díky moc za tvůj čas, který si nám věnoval. A protože se blíží 8. března, dovoluji ti popřát k tvým narozeninám hlavně pevné zdraví, pohodu, klid a ještě hodně pěkných chvil ve skalách či na túrách.

Všechno nejlepší!

Schmilka, věž Rauschrnkopf, 25.8.1990. Radost a spokojenost z úspěšného výstupu uprostřed nádherného skalního města..

Prvovýstupy Güntera Schneidera

(výběr)

Labské údolí – levý břeh

Březnová věž - Stará cesta II - 5.1.1974, Günter Schneider, W. Tamme, K. Krombholz

Hranol - Stará cesta III - 29.1.1967, Günter Schneider, M. Holub

Indiánka (Jubilejní věž) - Stará cesta VII - 30.3.1974, Günter Schneider, K. Krombholz, L. Ryska, W. Tamme

Šikmá Jehla - Údolní cesta VII - 17.7.1963, Günter Schneider, F. Kasal

Labské údolí – pravý břeh

Dolní věž - Východní stěna III - 14.6.1975, Günter Schneider, K.Krombholz, L.Holpuch, L.Ryska

Kamarádká věž - Jihovýchodní cesta IV - 12.9.1976, Günter Schneider, K.Krombholz

Kamarádká věž - Severovýchodní cesta V - 5.9.1976, Günter Schneider, L.Ryska, K.Krombholz

Samotář - Východní cesta VII - 10.6.1973, Günter Schneider, J.Uher

Ostrov

Zarostlý kužel - Přeskok 1 - 25.5.1974, Günter Schneider.

Hřensko

Věž Dlouhého dolu - Stěna Dlouhého dolu VII - 1.6.1975, Günter Schneider, W.Tamme, L.Ryska, K.Krombholz, L.Holpuch

Věž Stříbrné stěny - Dlouhá cesta VIIIb - 16.6.1973, Günter Schneider, H.Weigel

Kyjov

Malý Plačtivý kámen - Západní cesta VI - 3.6.1976, Günter Schneider, H.Weigel

Vlk - Severozápadní cesta VI - Günter Schneider, H.Weigel, L.Ryska

Volská věž - Stará cesta VI - 4.6.1972, Günter Schneider, H.Weigel, K.Hladík, H.Weigel

Volský kužel - Stará cesta VI - 4.6.1972, Günter Schneider, H.Weigel, K.Hladík, H.Weigel

Železná věž - Krajková hrana V - 17.6.1972, Günter Schneider, H.Weigel, H.Weigel, V.Tůma

Železná věž - Jižní spára VIIIb - 17.6.1972, Günter Schneider, H.Weigel

Tokaň

Vosí věž - Stará cesta V (VI) - 25.4.1976, Günter Schneider (jištěn zdola)

Kamarádi horolezci

Karel Krombholz, Ladislav Ryska, Günter Schneider a Helmut Weigel - vynikající horolezci, prvovýstupci a kamarádi. Díky jejich ochotě jsme měli možnost se prostřednictvím rozhovorů a vyprávění vrátit do doby, kdy mezi skalami v Labském údolí bylo ještě pusto bez lidí a cesty vedly jen na ty nejvýznamnější věže. Všem jmenovaným za to patří dík. A až příště polezete nějakou vyhlášenou labskou klasiku, podívejte se na jména autorů. Třeba je už budete lépe znát..

Portréty a rozhovory najdete v těchto číslech CAO News: **Weigel** duben a květen 2002; **Krombholz** červen a červenec 2002; **Ryska** březen a duben 2003 a **Schneider** v tomto čísle..

Cesta do podsvětí

Invertovali jsme horolezectví

Jarda Kukla
H.O. Rot Sport

Koncem února jsme se vypravili do Labáku na jeskyňářskou výpravu. Vzhledem k tomu, že jsem se po čase opět sešel s oddílovým kamarádem Honzou Hadašem, dalo se tušit, že nezůstaneme u zcela běžných „kousků“.

V sobotu dopoledne vycházíme z Labské Stráně a prolézáme pár lehčích a kratších děr v okolí Dámské jeskyně. Listuji v průvodci, tak copak tu máme dál? Hádes? Cesta do podsvětí za S5?! Ty jo, to je vůbec ten nejtěžší možný stupeň! Toho se Honza chytá, to už je přece jenom něco.

Moc se mi do toho nechce, ale je fakt, že se můžeme vždycky vrátit, když se nám nějaký úsek nebude líbit. Takže jdeme!

Snažíme se něco vyčíst z německy psaného jeskyňářského průvodce, ale vzhledem k tomu, že ani jeden z nás neoplývá znalostí němčiny, jdeme víceméně naslepo.

Vstupujeme luxusní širokou chodbou, následuje úzký průlez do širšího komína a sestup. Jó, takhle kdyby to vydrželo. Dál cesta pokračuje plazívkou. Jdu první, plazím se, plazím a sleduji strop nad sebou. Najednou mám nad hlavou několik balvanů slepených pouze jílovou hlinou. „Tak už vím, co to znamená lose Blöcke,“ křiknu na Honzu. Ani nedejchám a výhrůžně vypadající místo zanechávám ve tmě za sebou. Plazivka klesá, jdu raději hlavou napřed, ale to se nejvíce jako moc dobrý nápad. Málem na jejím konci házím kotoul do mělkého komína.

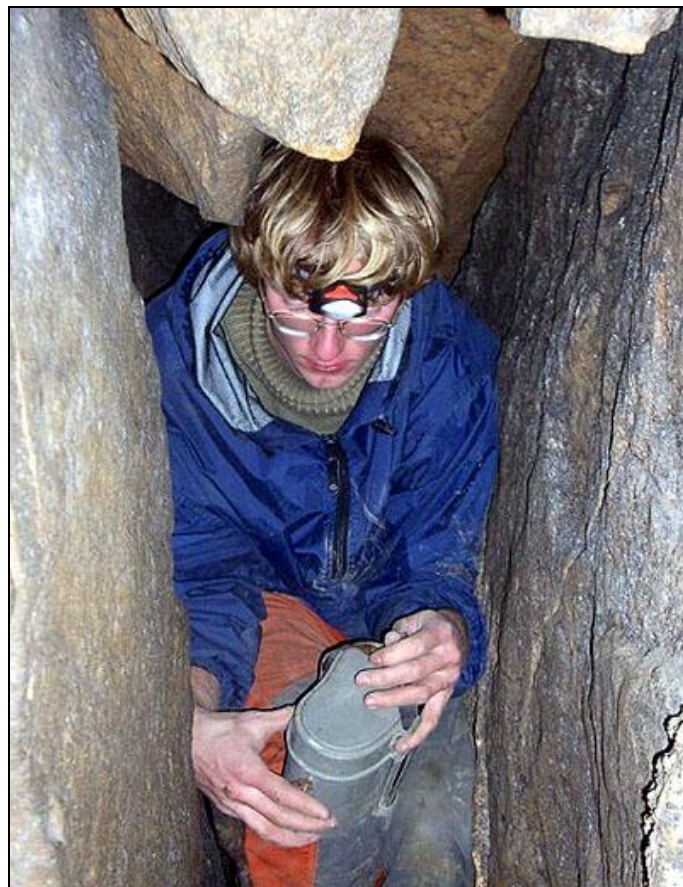
V jedné z plazívek.

Následuje další úzký průlez do menší místnosti. Cesta vede cik cak, pořád dolů. Čekám na Honzu, až doleze, když v tom

najednou, kde se vzal tu se vzal, letící kámen velký jak pěst mě práskne přes prsty. Jeden prst na pravé ruce necítím a teče z něj krev. „To nic nebude, jen modřina,“ diagnostikuje Honza. Po chvíli se to zdá být opravdu lepší, prst začíná bolet a modrá. Už tuším, že to „podsvětí“ musí být blízko, a tak pokračujeme dál.

Honza se ujímá vedení. Sestupujeme stupňovitou šachtou k uzoučkému komínku vedoucímu kamsi do nitra skály. Hmm, tak to bude asi to pětkové místo. Zavěšujeme za vklíněný balvan lano a Honza se odvážně spouští hladkým, 25 - 40 cm širokým (nebo spíše úzkým) komínem. Za chvíli na mě zdola řve, že je to v pohodě, ať jdu taky. Gravitace zde není nepřítel jako při lezení, ale kamarád, takže kloužu bržděn třením těla o stěny úzkého prostoru kamsi dolů.

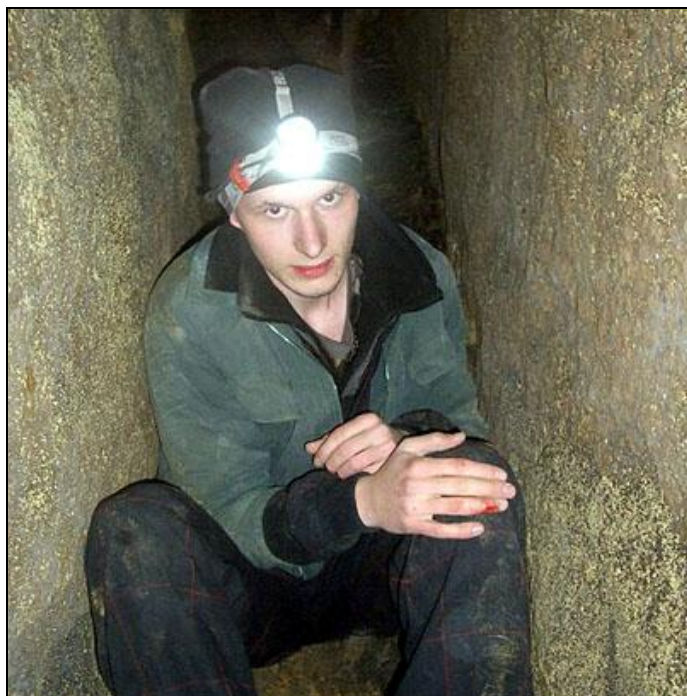
Problém je v tom, že komínek má trychtýřovitý tvar a ke dnu se zužuje. Když to přeženu, tak mě to sevře stejně jako toho krejčíka v Tisé. Musí se v tom traverzovat, což není zrovna nejjednodušší. Nakonec to zvládáme a oba se ocitáme v trochu širším prostoru. Tak sakra, kde je knížka? Hele, tady je ještě jeden komín! Prolézám ho, ale nikde nic. Tak na to kašlem, všechno je tu mnohem užší, než je zdrávo a spousta volných kamenů. Už si myslíme, že jsme to zapytlili, když pod sebou vidíme jeden, o kapku širší komín. Honza ho slézá a když slyším zdola jeho řev: „Je tu, mám ji, máme ji!“ Je mi jasné, že mluví o jeskynní knížce.

To není svačina, v tom ešusu je knížka.

Knih z roku 2001, je stejně stará jako Cesta do podsvětí. Je v ní asi šest zápisů a všechny jsou německy. Nejen že máme „Podzemí zdar 2007“, ale k naší radosti ještě dokonce i první český průstup touto jeskyní.

Plní optimismu za sborového zpěvu sprostých písní se šineme k světlu dennímu. Výstup je sice mnohem těžší než sestup, ale nic jiného člověku taky nezbyvá, nechce-li navěky zůstat v podsvětí..

Níž už to nejde...

Dodatek:

Jeskyně Hádes byla prostoupena Němci v roce 1998 až k úzkému komínu. V roce 2001 sestoupil Michael Bellmann (autor německého průvodce) se svým spolulezcem asi o 20 m níže na skutečné dno jeskyně. Hádes není nějak geologicky zvláštní, jeskyňářsky však patří k nejtěžším jeskyním Labských pískovců.

Jinak co se mého prstu týče, nakonec to nebyla pouhá modřina, ale rozštípnutý článek (tři týdny bez lezení, ach jo).

Foto © 2007 Jarda Kukla a Jan Hadaš

ALPINIÁDA

Jak to všechno bylo a nebylo..

Jan Červenáček Šlechta
Praha

Vypuklo to (to soutěžení) v Obřím dole v roce 1987, když jsme za sebou měli první tatranský zimní výcvik. Osazenstvo chaty Yettice, celý týden bez elektřiny, uzavřelo sázky, kdo že bude dřív na Sněžce a zpátky. V roce 1993 byl závod obnoven a přibyl ještě Rocking (úplně poprvé jako 10 cest na Čertových skalách v Černolicích a každá z nich na čas) a lezení na tehdy módní umělé stěně (taková úplně malá v Klárově slepeckém ústavu). ***

Od roku 1994 se pak uděluje pohár za 4 soutěže (navíc v tom roce přibyl ještě dnes již 27. ročník přechodu Krkonoš v závodní podobě).

Samotný „Závod na Sněžku“ nejprve probíhal jako masový s hromadným startem od Yettice (1000 m n.m.). Od přelomu století resp. tisíciletí je to závod „inteligentů“, kteří si sami

vybírají svoji „magic line“ z libovolné kóty 1000 m n.m. všech tváří hory podle klimatických a terénních podmínek.

Často spatříte závodníky na skialpech, na běžkách, s mačkama nebo jen tak v teniskách, také se osvědčily vlněné ponožky přes boty a kus klacku; záleží vždy na typu sněhu, kterého např. eskymáci rozeznávají 20 druhů.

Vítězem toho prvního pionýrského závodu v roce 1987 byl **Petr Mlčoch**, dolů sjížděl velice nebezpečným kaskadérským způsobem (od té doby se závodí pouze na vrchol) a hned dostal čas pod hodinu na 58 minut. Postupně se závodníci zdokonalovali a dnes již čas **Milana Marhana** (vítěze tatranské Šerpa rallye) z polské severní stěny z roku 2001 je skoro pod hranici půl hodiny.

Z žen a dívek tomuto závodu již dominovaly **Ilona Škálová** (mistryně světa...), **Laděna Bímová** (instruktorka ČHS I. Třídy), **Marcela Matějů** (tragicky zahynula v Tatrách na Ladovém štítu), ale rekord stále drží **Martina Šlechtová** (první žena v lyžařské 24 hodinovce nad 200 km v ČR). **Kavanová** a **Marhan** úplně nejlepších časů dosáhli při úplné absenci sněhu.

Družstva z roku 1999 (**Marhan, Frank a Herman**) a 1998 (**Matějů, Šliková, Tolochová**) a jejich výsledky budou jen těžko pro dnešní zchoulostivělou mladou generaci k překonání.

Rocking se postupně vyvinul do podoby „Slez deset na tvé poměry nejobtížnějších cest RP, tj. nepadej, neodsedávej a nešlapej na kruhy, skoby a boráky.“ Dlouho kraloval **Jarda Škvor** z Reže, pro něhož domovskými skálami bylo Srbsko. Jen se závod přestěhoval do Ostrova, Rájce a Tisé vytvořil rekord **Pavel Pavouk Černý** z CAO Děčín. Na Bořni by místní rekord držel **Jan Kreisinger**, kdyby nevypadl ze závěrečné cesty za VIII, ale právě takové tragédie Rocking přináší a nikdy není pro favorita na různých ustláno, zvláště když přepískne své síly. Tak tomu ale v horách přece je, nicht wahr?

Ženy a rocking? Dodnes kraluje svým bořeňským výkonem tehdy 18-ti letá **Ivana Tolochová**. 58 bodů znamená vyvádět skoro samé šestky a neodsednout, zkuste si to třeba vy průměrní lezečtí muži, jako jsem třeba já.

Družstva **Škvor, Mašát a Mach** v Srbsku jako HO Řež v roce 1997 a **Tolochová, Matějů a Šliková** jako DAVYS na Bořni z roku 1998 opět asi dlouho nenaleznou konkurenci.

Umělou stěnu (dodnes vzpomínáme na bratry **Resche** a **Jiřího Dragouna** v Ruzyni nebo **Laděnu Bímovou** či **Lenku Slavičkovou** nebo **Petra Rocha** či **Matěje Holuba** na Brumlovce) zcela podle převládajících trendů ve světovém horolezectví nahradil postupně Drymixtooling (mačky a cepíny na suché nebo mokré skále – **Pavel Pavouk Černý** za 5 minut přelezl Brašničku za VII – zfilmováno – viz foto).

A od minulého roku Walliské Alpy a vůbec velehorny po celé planetě zemi. Loni Matterhorn zdolali **Tomáš Beneš** a **Josef Kratochvíl** za cca 16 hodin (obtížnost G5 resp. 3EF podle W.Pauseho resp. tak 3B ruských).

Rallye ve směru od Harrachova na Pomezí boudy přinesla nejlepší výsledky **Petru Vlasákovi** a **Davidu Nehasilovi** za 2 hodiny 32 minut a **Ivaně Tolochové** za rovné 3 hodiny.

Aby však tito poměrně mladí lidé neusnuli na vavřínech, změnila se trasa proti srsti a překonává se celý úsek (nejen rychlostní vložky) byť po částech Pomezky - Luční, Luční-Petrovka a Petrovka - Harrachov. Základní rekordy traťových úseků ustavil **Tomáš Beneš** loni, kdy se také Alpiniáda stala poprvé profesionálním závodem.

I letos se očekává velká konkurence, protože odměny pro vítěze jsou hodnotné a závod je zařazen v kategorii A „Soutěží mimo halu a stopu Českého horolezeckého svazu“. V příštím roce bude součástí ligy a několik prvních závodníků se bude přímo kvalifikovat do grandiózní soutěže desetiletí s pracovním názvem „500 mil v sedle“ (Kralický Sněžník – Ještěd za účasti sdělovacích prostředků a tisku).

*** V horolezeckých oddílech panují často dohady, kdo přežije víc, lépe a svižněji, a tak je nejlepší zákulisní pomluvy a legendy ukončit pevným termínem a pravidly pro všechny.

Foto © 2004 David Nehasil

Sedlecký špičák

Dětský koutek a přilehlé bouldery..

Lukáš Bludský & Jiří Chára
HO Humanita & CAO Děčín

Bez významná oblast, která ale nabízí romantické lezení v poměrně kvalitním pískovci. Nemá smysl kvůli tomu jezdit zdaleka, ale když už jsme tady (ať již na chalupě, rodinné rekreaci, pěším vejletu či projíždíme na bicyklu), tak zde nalezneme příjemnou kratochvíli tak na jeden den. Samozřejmě, Obrvégrý (3 km) nebo Krkavčí skály (2 km) jsou lezecky výrazně zajímavější, berghajly v Císařském údolí (Kaisergrundu) jsou mezi znalci považovány za hodnotnější, o Oybinu a Weissbachtalu na německé straně ani nemluvíme.

Dětský koutek – podél spáry ve stěně vpravo vede Prasátko v bazénu

Předpokládám, že je zvědavý kvaker – znalec vybaven Bellmannovým "Nordliches Böhmen" a umí německy, proto nepopisují jistě významnější cíle popisované v tomto bedekru, tj. Popovu skálu (Pfaffenstein) a přímo na Sedleckém špičáku stojící Kohoutí věž.

Přístup:

Z Hrádku nad Nisou nebo z Dolního Sedla (na silnici Hrádek – Rynoltice) po turistické značce na rozcestí "Sedlo pod Popovkou". (Samozřejmě je možné vyrazit i z Horního sedla, Petrovic, Polesí nebo z Hartau. Pro globální orientaci na mapě republiky: celé se to odehrává asi 20 km západně od Liberce.) Ze sedla pod Popovkou (rozcestí značených cest) po vozové cestě, jediné bez turistické značky, severozápadním směrem. Po chvíli se cesta rozdvouje, jdeme mírně doleva. Na okraji zarostlé mýtiny asi 15 metrů doleva dolů a jsme tam. Ze sedla pod Popovkou cca 300 metrů. Výška hlavní stěny asi 11 metrů.

Dětský koutek

masiv a skupina balvanů na JZ úbočí sedleckého špičáku

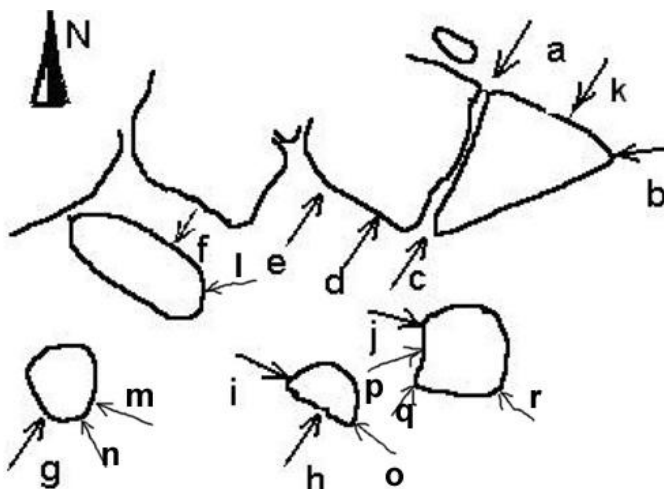
- Náhorní komín I
- Hrana ???; nahoře bh, cca 2004
- Králičí nora III; úzkým komínem
- Ukradená VIIIb; vpravo v jižní stěně, 2 bh; ???, 1. bh Lukáš Bludský, 8/2003
- Prasátko v bazénu VI; levou částí jižní stěny, 2 bh; Radomír Jošek + Petr Daniš, Lukáš Bludský, 31.7.2005. (2. bh dodatečně)

Bouldery

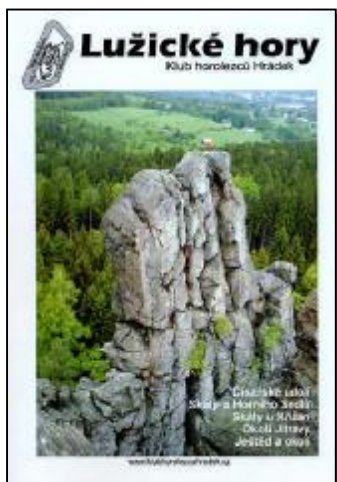
(samozřejmě možno mnoho dalších)

- Lupen II
- Přes řadra IV; Lukáš Bludský, 8/2003.
- Dětská stěnka II
- Dětská hrana II
- Dlouhé ruce IV; Petr Daniš, Jitka Bludská, 31.7.2005
- Projekt; Hrádečtí lezci ???, smyčka visí od cca 9/2005
- Křídlatka sachalinská III; Jiří Chára, 17.12.2006
- Dvoudírková V; Jiří Chára, 17.12.2006. Hladkou stěnkou pomocí dvou dírek.
- Vedle řader III; Jiří Chára, Tomáš Hrabáň, 17.12.2006
- Kojenecká hrana I; Jiří Chára, Tomáš Hrabáň, 17.12.2006
- Kousavá žába IV-V; Jiří Chára, 17.12.2006. Převíslou stěnkou a spárou n.v.
- Krátké nohy IV; Radek Černický, 28.10.2006
- Děti dětem II; Radim Černický (5 let), Anežka Krečmanová (4 roky), 28.10.2006

Plánek oblasti

Nový průvodce – Lužické hory

Prakticky „v těchto dnech“ vydal Klub horolezců z Hrádku nad Nisou pěkného brožovaného průvodce s názvem Lužické hory.

Autory díla jsou **Radek Černický**, **Kamil Krečman** a **Stanislav Petrůj**.

Kromě nejpoblábnějších pískovcových skal na úbočí Lužických hor a vyvěřelinových skalek na hřebeni Ještědu tam najdete i výše popisovaný Dětský koutek, ovšem bez několika nejnovějších cest.

Orientační cena průvodce je 100 Kč a vyšel v nákladu cca 1000 kusů. Na jeho sto čtyřech stranách najdete Císařské údolí, skály u Horního Sedla (Obrvěgry a Krkavčí skály), skály u Křížan (Matoušovka, Vajoletky), okolí Jitavy (Havran), Ještěd a okolí. Další užitečný pomocník na cesty..

Prasátko v bazénu VI (na snímku) a Ukradená VIIb jsou nejtěžší místní cesty. Obě jsou velmi pěkné, ale pozor - Prasátko umí pozlobit a není tak jednoduché, jak na první pohled vypadá a jak napovídá klasifikace..

Foto © 2006 **Tomáš Hrabář** a **Jiří Chára**

OVK Labské pískovce

Zápis z jednání, konaného 15.2.2007

David Nehasil
HO Boletice

Přítomni:

Ing. Jiří Rosol (Tisá, předseda CVK ČHS Praha), **Ing. Vladislav Nehasil** (předseda OVK LP), **David Nehasil DiS.** (Vysoká Lípa), **Pavel Černý** (Bělá), **Jan Paul** (Labské údolí – pravý břeh), **Ing. Petr Kočka** (NP ČS), **Ing. Jiří Chára** (CAO News)

Ostatní lezecká veřejnost:

Eduard Puncman, **Michal Aulický**, **Petr Laštovička ml.**, **Vlastimil Peroutka**, **Martin Dařbuján**, **David Peterka**, **Antonín Votápek**, **Tomáš Bardas**, **Pavel Rýva**

Omluveni:

MUDr. Ivan Náhlík (Česká Kamenice), **Pavel Henke** (Srbská Kamenice, Všemily), **Mgr. Vlastimil Domes** (internetové stránky), **Zbyněk Homola** (Labské údolí – levý břeh), **Ing. Karel Stein** (SCHKO LP), **Ing. Jiří Chaloupka** (Kyjov, Brtníky)

Neomluveni:

Slávek Hrkal (Tokáň), **Milan Krauskopf** (Hřensko), **Ing. Jiří Musil** (Rájec), **Jan Hoblák** (Ostrov), **Karel Hofman** (Jeřichovice), **Václav Sojka** (NP ČS)

Jednání zahájil a řídil předseda OVK Vladislav Nehasil, který přivítal správce skalních oblastí, pozvané členy a zástupce lezecké veřejnosti. Všechny přítomné navzájem seznámil a představil. Dále seznámil přítomné s body jednání.

Hlavní body jednání:

Prvním bodem byl NP ČS.

Petr Kočka: Oznámil přítomným, že již není zaměstnancem NP ČS a tudíž již nemá oprávnění zastupovat NP ČS tuto státní organizaci. Dále představil svého nástupce, který bude v OVK LP místo něj. Je jím **Antonín Votápek** (člen pražského lezeckého klubu).

Antonín Votápek: Bude provedeno přeznačení stávajících přístupových cest k lezeckým objektům v NP a vydána mapa oněch cest, potažmo průvodce s těmito cestami. Ten vyjde pravděpodobně t.r. Cesty budou konzultovány s VK. Otázka jeřábka již není aktuální, ale jednou k ní dojde. Jinak není žádný problém s českými lezci. NP bude informovat OVK o schůzce k novele Návštěvního řádu, o aktualizaci věží a cest (oddíl skal), dále bude informovat vyhlášených uzávěrahách a území k dočasnému zákazu lezení a o jiných aktivitách spojených se zájmy lezců. Archiv starých vrcholových knih zůstává na stejném místě a zodpovědnou osobou je Antonín Votápek.

Druhým bodem jednání byla otázka SCHKO LP.

S politováním se omluvil **Ing. Karel Stein**. Ten zaslal email, ve kterém informoval o situaci kolem navrhované rezervace v Labském údolí (termín vyhlášení zatím v nedohlednu... obce chtějí zmenšit rozlohu... situace patová – ale bude se řešit).

- zákaz dělání prvovýstupů v rezervaci Tiské stěny platí od 1.7.2005 – nutno dodržovat!

- nepoužívat maglajz - poškozují vzhled skal
- nenatírat kruhy a schránky barevně

Tlustou studií o vlivu horolezecké činnosti na pískovcové skály (hlavně v Tiských stěnách) má pro nás připravenou, k nahlédnutí na správě.

Třetím bodem byly informace předsedy CVK.

Jiří Rosol: Informoval o otázkách pravidel na českých skalách. Jsou již připravené ke schválení na VH ČHS. Dále ČHS bude mít dotované kruhy po 50,- Kč. Jsou již zadané do výroby i větší borháky - (Kouba borhák není certifikovaný a tudíž ČHS nemá odpovědnost a proto proběhnou nová testování). ČHS nechal vyrobít nýty na prvovýstupy, které nahradí prvovýstupové kruhy. Ty se poté vymění lepenými kruhy. ČHS má nový web, na kterém chce informovat širší lezeckou veřejnost o správě skal, průvodcích a jištění. Výměna jištění a údržba skal bude hrazená formou smluv o provedení práce, informace na ČHS. Předseda CVK informoval o rozpočtu na rok 2007 a ten musí odsouhlasit VH ČHS. Jinak minulý rozpočet byl čerpán asi do 1/3 využitelných peněz na údržbu skal – ostatní vyčerpáno na výrobu jištění.

Čtvrtým bodem byl podešťový limit LP.

David Nehasil: Předložil podešťový limit lezení na skalních objektech v rámci Labských pískovců. Ten posléze doporučil ke schválení jako určujícího, ale nezávazného limitu lezení po

dešti. Přítomní se přiklonili k návrhu a ten bude zveřejněn na webu www.vrcholky.cz.

Pátým bodem byly výšky skalních objektů.

Vladislav Nehasil: Zastává názor, že dochází ke střetům mezi boulderisty a prvovýstupci, protože není stanoven limit výšky masivů. Oboje skupiny si navzájem ničí své prvovýstupy. Např. Děčínský Sněžník – proto chtěl předseda OVK stanovit minimální výšku objektu (cesty), platnou pro věž či masiv a boulder v celém území LP a na masivy evidovat cesty od klasifikace V a výše, tím by se jasně řeklo, kdy se jedná o boulder a kdy o cestu (např.: minimální výška masivu = 10 m, pod touto hranicí by se jednalo o boulder). Toto se nelíbilo **Jirkovi Rosolovi** (proti stávajícím pravidlům). Ten oponoval a navrhl, aby o lezeckém objektu rozhodoval správce oblasti. Po vyjádření většiny zúčastněných je na správci oblasti, aby tak činili. Proto se již prvovýstupy neschvalovali obvyklou cestou, ale již si o prvovýstupu bude rozhodovat správce sám. Proti rozhodnutí správce se prvovýstupce může odvolat na OVK a pak následně i na VV ČHS.

Dalším bodem bylo odstoupení správců oblasti.

Členové OVK **Pavel Černý** a **Milan Krauskopf** se již z časových důvodů nemohou podílet na správě skal svých oblastí a proto rezignovali na svou funkci. Nahradí je **Michal Aulický** (Bělá) a **Vlastimil Peroutka** (Hřensko). **Jirka Rosol** přítomné informoval, že sehnal nového správce skal pro Rájec a je jím **Josef Ficek**.

Předposledním bodem bylo odstoupení předsedy OVK Labské pískovce.

Vladislav Nehasil rezignoval po 8 letech na funkci předsedy OVK. Důvodem bylo časové zaneprázdnění, poukázal také na netoleranci mezi lezci a na slabou podporou ze strany ČHS řešit jakékoliv problémové otázky (pravidla, nefunkčnost disciplinární komise, ochrana přírody). Dočasným vedením OVK byl pověřen předseda CVK **Jiří Rosol**.

Posledním bodem bylo navržení čestných členů ČHS.

Bývalý předseda OVK navrhl na čestné členství ČHS **Zdeňka Kropáčka** (autora mnoha prvovýstupů, věží, ale i průvodců. Bývalého mnohaletého předsedy OVK, správce oblastí a člena ČHS. Svým přístupem ke skalám je právem uznávaným průkopníkem labského lezení) a **Gerharda Tschunka** (autora mnoha krásných cest, věží a masivů. Spoluautora průvodců a skalního dobyvatele hlavně z 60-tých let). O prosazení čestného členství na valné hromadě ČHS by se měly postarat jejich domovské oddíly.

Volná bouřlivá diskuse:

David Peterka přednesl svůj návrh na výměnu jištění v Labském údolí, tvorbu svých prvovýstupů (podle stávajících platných pravidel), jakož i upozornil na neustálé porušování pravidel ze strany lezců. Např. magnézium, dojišťování cest bez souhlasu, vzdálenosti cest a jištění, neschválení nenahlášených prvovýstupů aj. Chtěl vyjádření, proč se tomu tak děje a protože nejsou žádné sankce není důvod to nedělat také. Bývalý předseda uvítal projevení zájmu, ale zároveň upozornil, že vyměnit 100 kruhů za rok není zas tak jednoduché. Správce oblasti dodá Davidovi seznam špatných kruhů na výměnu a OVK zajistí pro něj potřebný materiál. Výměny budou probíhat dle vzájemných dohod mezi správcem a Davidem a po částech.

Přítomní se shodli, že je problémem morálka jednotlivých lezců. Stálé porušování pravidel je otázkou vnitřního

charakteru lezce a OVK nemá prostředky na vymáhání striktního dodržování pravidel lezení na písku v LP.

Zapisovatel zápisu chce poděkovat bývalému předsedovi za odvedenou dlouholetou práci při řízení komise.

Zapsal: David Nehasil DiS., dne: 15.2.2007.

Několik záběrů z jednání OVK Labské pískovce

Zleva **Vladislav Nehasil** (odstupující předseda VK), **David Nehasil**, **Eduard Puncman** a **David Peterka**

Vlastimil Peroutka, **Martin Dařbuján** a **Antonín Votápek**

Tomáš Bardas, **Pavel Rýva**, **Petr Laštovička ml.** a **Pavel Černý**

Jiří Rosol, **Jan Paul**, **Michal Aulický** a **David Nehasil**

Foto © 2007 Jiří Chára

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Velká Veleň

Malá Veleňská věž – Scarface 6C

24.2.2007

Robert Gartner

Pravou částí stěnky. SD start, obě ruce v liště.

Malá Veleňská věž – Orujo SD 6A

24.2.2007

Vladimír Svítek

Nástup ze sedu a doprava převislou hranou.

Malá Veleňská věž – Orujo Direkt 6A

24.2.2007

Vladimír Svítek

Nástup jako Orujo SD a dále přímo stěnkou přes 2 lišty.

Malá Veleňská stěna – Underground 6C+

(Malá Veleňská stěna se nachází cca 10 vlevo od Malé Veleňské věže.)

24.2.2007

Vladimír Svítek

Levou částí stěnky. Start levou rukou ze spodáku.

Malá Veleňská stěna – Průkopnická 3

24.2.2007

Robert Gartner

SD start a pravou hranou.

Malá Veleňská stěna – Underground SD 7A+

7.3.2007

Martin Čermák

Úplně ze sedu, levá ruka bočák, pravá minilišta nebo oblá hranka a přímo do nástupových chytů Undergroundu a jím.

Malá Veleňská stěna – Om 7A

7.3.2007

Martin Čermák

Vlevo ze sedu, z bočáku a přímo po lištách.

Malá Veleňská stěna – Hugh 6B+

7.3.2007

Martin Čermák

Vlevo ze sedu, pravá ruka trhlina, levá malá lišta a zleva na vršek.

Velká Veleňská stěna – Hrana hran 4

(Velká Veleňská stěna se nachází cca 20 m vlevo od Malé Veleňské věže.)

24.2.2007

Robert Gartner

Pravou údolní hranou. V horní části 2 varianty - přímo po hraně nebo zprava.

Velká Veleňská stěna – Vencova 3

24.2.2007

Václav Heininger

Pravou boční stěnkou na temeno.

Velká Veleňská stěna – Direttissima 4

24.2.2007

Vladimír Svítek

Středem stěny na temeno (žlutá šipka).

STŘÍPKY..

David Šedivý na Uhuru

Bobře rozjel letošní rok David Šedivý z CAO Děčín. Koncem února napsal:

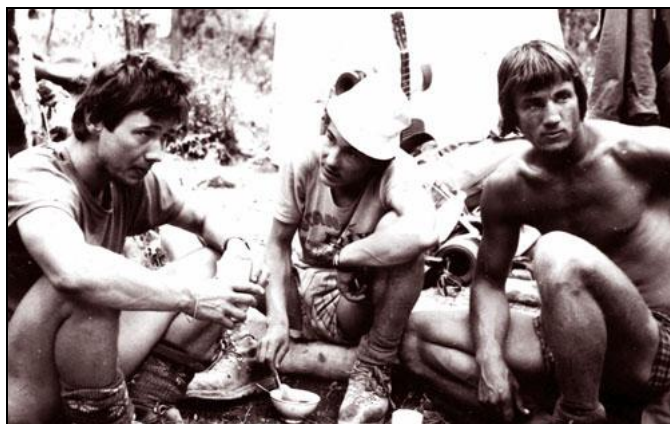
„...Posílám pár fotek z úspěšného zájezdu do Afriky... Hlásím dobytí druhého nejvyššího vrcholku Mt. Kenya Nelion - 5188 m. Hlavní vrchol Batian (5199 m) z důvodu špatného počasí odolal, ale frontu na Uhuru (Kilimanjaro) 5895 m jsem si úspěšně vystál.“

Davidu jsme na březnové schůzi podrobili křížovému výslechu a do příštího čísla CAO News se pokusíme připravit alespoň pár dalších informací.

Členové Expedice Sensor 2007 Mt. Keňa:
Roman Langr, Zdeněk Coubal, David Šedivý, Miroslav Jílek (SR),
Miroslav Mrava (SR)

Weingartl, Hudeček, Černý - tři pískovcová esa -

Ještě dříve, než založil Hudy známou síť horolezeckých obchodů, pokoušel se prorazit v českých supermarketech se svými oblíbenými špagetami. Staré foto (kolem roku 1984) zachycuje Jindru Hudečka (uprostřed) jak právě dovařil svůj oblíbený pokrm. Vlevo Zdeněk Weingartl a vpravo majitel snímku Láďa Černý.

Jiří Petřín Petřík, Praha

Život na plné pecky..

Fotku, u které se každému lezci musí zpotit dlaně, nám poslala **Michaela Loudová** z Liberce. Sóna desítek se opravdu nelezou každý den:

„Hrabu se jako každý den v PC a našla jsem jednu z fotek, kdy se občas dívám, že jsme to naše mládí ve zdraví přežili. Sóno na Pantáku cesty Panta Rhei Xa! Už jen jako vzpomínka na časy, kdy jsme si nebezpečí vůbec nepřipouštěli, jako všichni teenageři.

Rajčák dal sólo na Suškách Převslou VIIIc, já zase jednu VII přes dva kruhy v Tisé.. Jo jo, teď bych nejradši lezla ve dvou sedákách se dvěma 11 mm lany, jistit smím být pouze gri-grim nebo nějakým 100 kilovým lezcem - medvědem. Jo jo...“

Foto archiv **Michaeli Loudové**

Mene tekeli 8B+

Další z nesmírně obtížných boulderů přešel koncem února **Rostislav Štefánek** z CAO Děčín. Svůj již šestý boulder o obtížnosti 8B+ s názvem Mene tekeli zdolal ve Frankenjuře v oblasti Krottensee. Pro představu, co obtížnost 8B+ obnáší, vězte, že odpovídá v pískovcové klasifikaci zhruba cestě mezi XIIa a XIIb nebo ve francouzské stupni 8c+.

Rosťova forma je prostě fantastická..

„A totoť jest písmo napsané: Mene, mene, tekeli, ufarsin, totiž: Zčetl jsem, zčetl, zvážil a rozdělují. Tento pak jest výklad slov: Mene, zčetl Bůh království tvé, a k konci je přivedl. Tekeli, zváženi jsi na váze, a nalezeni jsi lehký...“

Proctví Daniele Proroka

Foto © 2007 **Veronika Hazuková** pro hudy.cz

Na Veleni se dějí věci..

Kdo čte lezce.cz už ví, že kolem Malé Veleňské věže se urodilo více jak deset nových cest (boulderů). Nejprve Velkou Veleň navštívili **Robert Gartner**, **Vladimír Šiška Svítek** a **Václav Heininger**. Přelezli co bylo a dali se do děláni nových směrů nejprve na věž a pak i na oba nedaleké masivky. Jejich nejtěžším boulderem byl Underground 6C+ na Malou Veleňskou stěnu (Svítek).

Pár dní na to, 7. března 2007, přidal nové bouldery **Martin Čermák**. Nejtěžší cestou je v současnosti Underground SD za 7A+ (pro neznalé Fb klasifikace to odpovídá asi Xa té pískovcové). No, ale vypadá to, že se sem chystají i v dalších dnech, tak tento výčet určitě nebude konečný..

Velká Veleňská stěna

Malá Veleňská stěna

Foto © 2007 **Vladimír Svítek** a **Robert Gartner**

Pohostinství u Lidušky

Až budete někdy hledat, kde rychle doplnit ztracené tekutiny po celodenním tvrdém boulderování na Malé Veleňské věži a obou nedalekých stěnách, dejte se po horní asfaltové cestě do Lesné. Tady, v „Pohostinství u Lidušky“ najdete kromě dobrých nápojů za velice příznivé ceny i možnost počíst si v tištěném CAO News.

Narazit zde můžete nejen na lezce s kytarou (nedáno tu rozezpíval lokál pěknými peckami např. **Petr Kučera**), ale občas se tu objeví i naše mladé lezecké naděje, jako třeba sympatická lezkyň **Markéta Landová** (na snímku)..

Foto © 2007 **Jiří Chára**

Nejtěžší cesta na Bořni?

Den před koncem loňského roku se **Martinu Klemsovi** podařilo přelézt narovnaní známé cesty Růže pro Johna Lennona. Pokud se potvrdí navržená klasifikace 9-/9, jednalo by se pravděpodobně o nejtěžší bořeňskou cestu. Direkt vede přes borháky přímo stěnou ke druhému kruhu „Růží pro Lennona“.

Klasifikací 9- se na Bořni pyšní už jen dvě další cesty: Boční stěna na Přepadlý pilíř (Aligátor) a Cesta mladých starců v Pravém jižním amfiteátru.

Jan Horáček Horák v kontroverzní cestě Aligátor 9- na Přepadlý pilíř.

Dvaadvacetiletý Martin Klemsa je z Teplic, měří 182 cm a váží 71 kg. Cest v této obtížnosti má na svém kontě několik, nejtěžší přelézl cestu klasifikace 9+/10-.

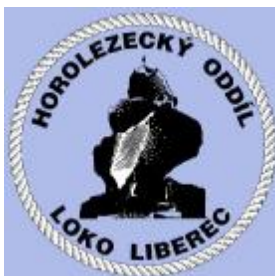
Foto © Zdeněk Vaishar

Jizerský člověk 2007

Letošní ročník náročného dvojboje Jizerský člověk byl z důvodu „nepříznivého“ počasí (slunečno, teplo a naprosto suché skály) poprvé v jeho historii zrušen.

Přesto se lezlo a nechybělo ani večerní přátelské setkání u Kozy se závěrečným neoficiálním vyhodnocením dne.

Jako neaktivnější dvojice z 13 zúčastněných ve sportovní i společenské části setkání byla vyhodnocena smíšená lezecká dvojka **Klára - Plechy** z AKA Praha. Zazářili zejména v lezecké části, naopak zahraniční hosté z Polska opět potvrdili, že jsou neporazitelní v části společenské (k zisku 71 bodů přispělo zejména úžasných 17 magických vok)..

ZLATÝ CEPÍN 2007

53. ročník závodu ZLATÝ CEPÍN Jizerských hor se uskutečnil v lyžařském areálu Bedřichov u Jablonce nad Nisou v sobotu 3.2.2007. Z důvodu špatných sněhových podmínek bylo upraveno pouze asi dvoukilometrové kolečko. Běžela se čtyři kolečka, celkem tedy 3 x 8 km. Špatné počasí letos řadu závodníků odradilo, takže účast byla pouze 12 štafet, z toho 9 mužských, jedna ženská a dvě smíšené. Hlavním rozhodčím byla **Jana Vánová**. Zvítězilo družstvo TJ Český Ráj ve složení **Ondřej Dohnal, Lukáš Krejčí a Radek Meier**.

ZLATÝ CEPÍN 2007

výsledková listina

Jméno	Oddíl	Čas	Poř.
Ondřej Dohnal Lukáš Krejčí Radek Meier	TJ Český Ráj	1:19:52	1.
Daniel Stehlík Zbyšek Česenek Juráš Šefl	HUDY sport	1:27:11	2.
Petr Urbánek Jan Hellmich František Landa	Synové hor II	1:27:39	3.
Josef Gotvald Petr Flosman Radim Antoš	Výlet Liberec	1:30:07	4.
Jakub Kašše Jiří Havlíček Miroslav Hornych	Borečci z Harcova	1:35:08	5.
Mološ Padivý Josef Hausmann Georg Voktus	PRAERC ÓBR	1:39:06	6.
Petr Dostál Jiří Chocholoušek Martin Marek	TJ MAGIC BAND	1:40:08	7.
Filip Hašek Petr Hanzálek Aleš Zeler	HO Ještěd	1:53:04	8.
Pavel Homolka Vladka Kytýrová Josef Podolák	TJ Český Ráj a HO Lokomotiva Lbc	1:54:11	9.
Markéta Koudelková Jan Kadlec Martin Sivek	HO Lokomotiva Lbc	1:55:54	10.
Jan Francírek Pavel Rais Marian Bohm	HO Rychlá stopa	2:04:10	11.
Iva Poláková Marie Dvorská Lenka Vlková	Výlet Liberec	2:06:34	12.

„Komplet 2007“

Pozvánka na akci qakerské sekce Horoklubu Chomutov

Tentokrát vás zveme na již 6. ročník, jehož cílem je, jako vždy, pokus o přelézání všech cest ve vybrané oblasti během jednoho jediného dne.

Akce se uskuteční v sobotu 21. dubna 2007 v krušnohorské oblasti Hasištejnských skal. Kompletovat se budou cesty na věžích a masivech na pravém břehu údolí.

Sraz všech lezení chtivých nejlépe již v pátek 20. 4. 2007 u Mnicha.

Za Qakery srdečně zve LeToš. Qak!

Foto archiv Leoš Dvořáček

Lužické sedmistovky pěšky

Lužické sedmistovky jsou extrémní závod na horských kolech, kde je nutno zdolat všech deset lužických vrcholů vyšších, jak 700 m n.m. **Jan Horáček Horák** nám referoval o dalším parádním sportovním výkonu **Pavly Rybišky Pavlíkové**. Ta dokázala trasu celého závodu absolvovat pěkně pěšky po svých. Znamená to nejen vystoupat na deset nejvyšších kopců, ale našlapat při přechodech mezi nimi neuvěřitelnou porci 68 km! Pavla to zvládla za 21 hodin.

No, klobouk dolů..

Pavla Rybiška Pavlíková - přestože při přechodu měla zavazadlo podstatně menší než-li na tomto snímku, její výkon je obdivuhodný

Foto © **Jan Horák**

Výroční schůze HO Boletice

Koncem února 2007 se konala výroční schůze HO Boletice nad Labem. Jako každý rok byl jednomyslně zvolen předsedou oddílu **Eda Puncman** (na snímku) a tím se stává „nejstarším“ předsedou nynějších děčínských horolezeckých oddílů. Od založení HO Boletice uplynulo celých 23 let.

Hospodářem byla zvolena **Blanka Puncmanová**, jednatele a místopředsedu **Jana Roháče** vystřídal ve funkci **David Nehasil**.

Oddíl čítá 32 členů. V jeho řadách jsou známí lezci jako například **Walter Tamme**, **Petr Žák**, **Jirka Petrásek**, **Ginter Schmider** aj.

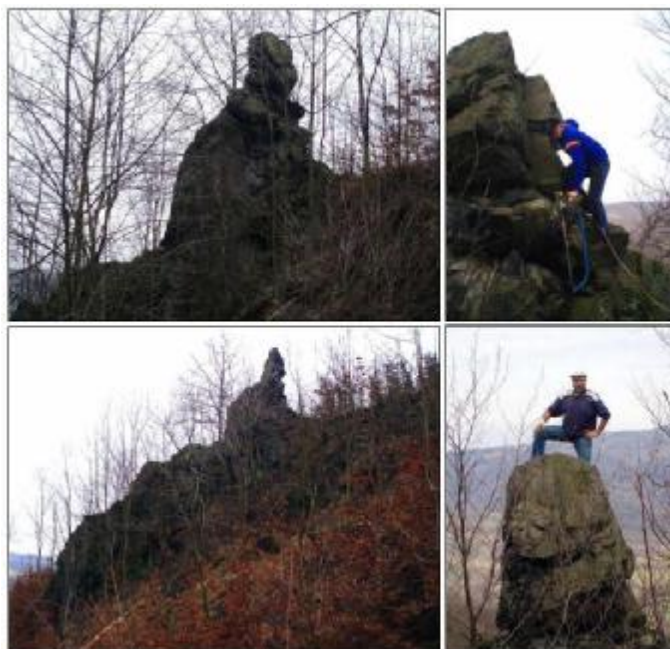
Horolezecké oddíly na Děčínsku

k datu 1.1.2007

56	HO TJ Doprava Děčín	Děčín	S
77	HO TJ Jiskra Chřibská	Děčín	S
106	HO Rumburk	Děčín	S
148	SK Děčín	Děčín	S
150	HO Boletice n. Labem	Děčín	L
174	HK Varnsdorf	Děčín	L
185	HO Dolní Žleb	Děčín	M
247	HK Sokol Bělá	Děčín	L
344	HTW Děčín	Děčín	S
351	CAO Děčín	Děčín	L
367	Benešov nad Ploučnicí	Děčín	M
412	Klub horských sportů	Děčín	S

Strážce Zubrníc

Nedá mu to.. Jestli ty skály zahlédne z auta, když jede kolem nebo na ně narazí v létě při hledání hub, těžko říct. Každopádně **František Žid** z Povrů hlásí objev další čedičové věžky. Kde přesně leží zatím nevíme (kromě toho, že podle názvu to bude nejspíš někde v okolí Zubrníc), ale už na ní stihl se spolulezcem **Vencou Švecem** udělat 6 lehčích cest.

Strážce Zubrníc - snímky z objevitelské výpravy..

Foto © 2007 **František Žid & Václav Švec**

Historie lezení v severních Čechách

Také vaše srdce zaplesá, když listujete německými publikacemi o historii i současnosti lezení na pískovcových skalách? Je neoddiskutovatelným faktem, že v téhle oblasti máme velkou mezeru s výjimkou knihy **Bohumila Sýkory** Písaři.

Teď se snad konečně něco začíná dít. Záměrně píšeme „něco“, protože zatím není přesně jasné, co z téhle snahy vznikne.

V únoru t.r. se v Ústí nad Labem sešli horolezci **Jaroslav Budín**, **Karel Pleskač**, **Miroslav Rada**, **Vladimír Slouka**, **Gerhard Tschunko** a **Helmut Weigel**. V hrubých obrysech se domluvili na práci, jejíž výsledkem by mělo být zmapování horolezectví na Teplicku, Ústecku a Děčínsku.

Ve čtvrtek 15.2.2007 pak proběhla v Děčíně schůzka pracovní skupiny pod vedením **Helmuta Weigela**, kam byli pozváni všichni předsedové děčínských oddílů a další hosté. Práce se rozbíhá – tak uvidíme, jaký bude výsledek..

Zleva **Jaroslav Uher**, **Rostislav Sedliský**, **Eduard Puncman**, **Josef Hožák** a za ním schovaný **Helmut Weigel**.

Foto © 2007 **Jiří Chára**

Fukov a Rudolf Kauschka

Smutný osud naší nejsevernější obce a horolezce Rudolfa Kauschky...

Rudolf Kauschka (na snímku) se narodil 2. října 1883 v obci Fugau (česky Fukov) v nejsevernějším cípu Šluknovského výběžku. V roce 1895 se přestěhoval do Bílého potoka v Jizerských horách. Začátkem 20. století zlézá nejvýznamnější věže v Jizerkách i Lužických horách. Od roku 1906 byl členem Liberecké sekce Alpenvereinu (Alpský spolek) a kromě prvovýstupů na nejkrásnější věže u nás, podnikal i podobně úspěšné cesty do Alp.

Fukov tehdy čítal 739 obyvatel ve 143 domech. Bylo zde osm zájmových spolků, naše nejsevernější škola (obecní dvoutřídky s více než stovkou žáků), kostel svatého Václava s třemi zvony a farou, křížová cesta, společná budova české i německé finanční stráže, pošta. Dále zde bylo pět hostinců, na dvě desítky obchodů, 58 živností a dva taxikáři. V roce 1848 a 1919 se uvažovalo o přičlenění obce k Německu, avšak obyvatelé se vždy v referendu rozhodli pro zachování v Čechách.

Po skončení druhé světové války se musel Rudolf Kauschka z Čech odstěhovat a usadil se v německém Kemptenu. Také ve Fukově došlo k odsunu německých obyvatel a nastal postupný úpadek obce.

V roce 1947 zde žilo již jen sedmdesát lidí a 103 domů bylo opuštěných. Sloužily jako zdroj stavebního materiálu pro Slovensko a zbytky byly později strženy. Roku 1956 byl Německu nabídnut Fukovský výběžek výměnou za oblast Studánky u Varnsdorfu, bohužel neúspěšně. V následujících čtyřech letech zde docházelo k postupnému bourání posledních rodinných domů.

2. dubna, roku 1960, Rudolf Kauschka umírá v Kemptenu na selhání srdce. Na jeho náhrobku si můžete přečíst krátký nápis: „Mnoho cest vede k Bohu, jedna vede přes hory“.

Půl roku na to, 23. září 1960, přesně ve 20 hodin večer, definitivně zanikla i obec Fukov, Kauschkovo rodiště, vyhozením místní školy a kostela do povětří..

Fukov tenkrát a nyní. Ze tří stran saským územím obklopený Fukovský výběžek má rozlohu 277 hektarů. Je dlouhý necelé tři kilometry a v nejužším místě je široký jen něco málo přes 400 metrů. S naší republikou je spojen jedinou rozbitou silničkou. Protéká tudy řeka Spréva. Obec dnes připomínají jen zarostlé zbytky hřbitova a torza náhrobků, železniční nadjezd, pod kterým vjel v roce 1938 Adolf Hitler do Sudet a u bývalého hřbitova nově vztyčený dřevěný kříž..

Foto staré pohlednice (tenkrát) a Jiří Chára (dnes)..

Zachyceno na horydoly.cz

Komerce, bezohlednost a konzum v horách

"Propagovat aktivní kontakt člověka s přírodou, její poznávání a šetrné užívání" - a vítězny snímek pořízen z vrtulníku, z komerční freeridové-heliboardové expedice? No, představy pánů porotců o šetrném vztahu k přírodě jsou asi poněkud nekompatibilní s mýma..

Heliskiing a heliboarding je jedna z největších prasáren, jaké se v horách dneska dějí, příklad totálně komerčně-konzumního přístupu k horské přírodě. Za značné spotřeby benzínu a peněz vyplivne vrtulník skupinu "atletů - milovníků přírody" uprostřed divočiny, kde kravál při tom vznikající ruší "divočinu" široko daleko.

Pod bedlivým dohledem fotoaparátů a kamer pak "extrémní sportovci" překonávají dosud nepřekonané hranice přijímaného rizika - se sanitkou nad hlavou a nemocnicí v dosahu chvíli letu. Celý cirkus je poháněný reklamou a penězi zájezdních frikulínů, kteří mají "freeride" jako "lifestyle", musí kupovat ty správné značky, a ty správné značky se právě vytváří tvorbou těch správných videí "extrémního sportu" "v divočině". A protagonisté těch videí jsou hnaní do přijímání rizika, protože žít ve tímhle můžou jen ti nejlepší, což tady znamená vysoké riziko..

Celkově? Porážka horské přírody, divočiny a šetrného osobního přístupu technologií, konzumem a masovým vypatláváním hlav lidí průmyslem prodeje image..

jk, 27.02.2007

Otevírání skal 2007

Dovolujeme si Vás pozvat na 10. ročník Otevírání skal.

Kontakt:
Míra Michlík
777 258 661

Start bude dne 31.3.07 v 10:00 v Osihalickém sedle. Kategorie jsou dvojice žen a smíšené dvojice a muži jednotlivci. S sebou je třeba úvazek, obma, karabína a buzola.

Krásná oblast Příhrazy

Byla to tato fotografie, co v nás po dlouhé době vzbudila velikou zvědavost, co všechno se v loňském roce urodilo v této oblasti lezcům zasvěcené..

Fotografie byla pořízena na Kobyle během akce HK Stáří Praha 25. června loňského roku. **Petr Špek Slanina** zavrtává kruh v nové cestě, přímo nad traversem v děrách Německé cesty. Jeho záměr byl pokračovat vzhůru podél levé hrany východní stěny a pohled naznačuje, že by mohlo jít o cestu ještě těžší, než-li je cesta Slavnosti slunovratu IXa od bratří Coubalů.

Zda-li byla již cesta dolezena a jaké další novinky skrývají místní mohutné věže nevíme. O důvod víc, proč tuto oblast letos navštívit..

Foto © HK Stáří Praha

Vladislav Nehasil - poděkování

Celých osm let stál v čele Okresní vrcholové komise Labské pískovce **Vladislav Prcek**

Nehasil (na snímku). Na poslední schůzi dne 15.2.2007 na funkci předsedy OVK rezignoval.

Práce ve vrcholové komisi nebyla nikdy žádný med. Na jedné straně stále více horolezců a tím pádem více prvovýstupů, názorů, problémů, na straně druhé stále těžší pozice při jednáních s ochranou přírody a k tomu všemu jen velmi slabá podpora

ze strany ČHS při řešení jakýchkoliv problémových otázek..

Za Vládou zůstalo kus odvedené práce a sluší se za ní poděkovat.

Takže tak činíme a přejeme hodně radosti z lezení..

BERG-HEIL und HANDSCHLAG

Heinz Gliniorz z nakladatelství STEINMANN v Pirně nám zaslal další z řady parádních publikací o historii Saského i Českého Švýcarska. Tentokrát je to letošní ročník horolezeckého almanachu BERG-HEIL und HANDSCHLAG.

Ročník 2007 vychází pod pořadovým číslem IV a letos je opět velice zajímavý i pro lezce od nás. Jako vždy jsou v něm zmapovány všechny věže, od jejichž prvního vylezení uplyne letos rovných 100 let. Z tohoto pohledu je rok 2007 významným rokem i pro nás.

Uvedená stoletá výročí jsou:

- 29.3.:** Dürrebielenadel, Kleiner Grenzturm,
- 30.3.:** Herkulesstein,
- 31.3.:** Hinterer Dürrebielewächter, Mittelwandscheibe, Pokal, **7.4.:** Glasergrundnadel,
- 14.4.:** Glasergrundscheibe, Waldwächter,
- 5.5.:** Totenkopf,
- 6.8.:** Nördliche Waldtornadel,
- 8.8.:** Trautmansfels,
- 13.8.:** Südliche Waldtornadel (na snímku vpravo)
- 24.9.:** Verlassene Wand a Schiefe Nadel

Z našich oblastí:

Ostrov: 18.8.: Podzemní věž, Tupá jehla, Nedělní věž, Komáří Věž a Malá jehla.

Rájec: 19.5.: Blíženci, **20.5.:** Pilátova věž, Hláška, **16.6.:** Sokolí věž a Umíněneč.

V profílech významných lezců, kteří se letos dožívají významného jubilea, jsou např.: **Helmut Richter, Heinz Lothar Stutte, Wulf Scheffler** nebo **Bernd Arnold**, mezi našimi **Jan Bílek** či **Gerhard Tschunko**..

A k tomu spousta dalšího zajímavého čtení...

Foto © Heinz Gliniorz

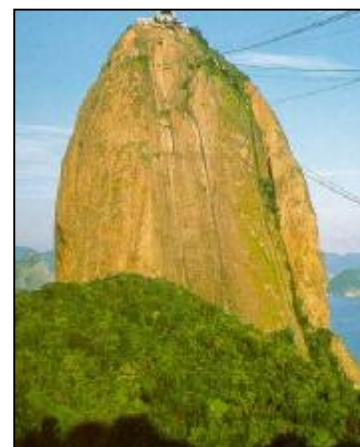
Pão de Açúcar a Město bohů

Tomáš Sobotka a **Jiří Lautner** dokončili dne 7.2.2007 první českou a zároveň vůbec nejtěžší cestu na brazilskou Homoli cukru, tento úžasný symbol Rio de Janeiro.

Cestu ohodnotili 10- UIAA a pojmenovali Město bohů podle stejnojmenného filmu.

Přestože prvovýstup a styl na místě předem domluvili, byla cesta po jejich odletu místními lezci zrušena..

I tak jim patří gratulace!!

Pozvánka na „KOBáček“

1. letošní trénink v orientačním běhu

Pavla Stibalová (na snímku) z KOB Děčín zve na orientační běh všichni zájemce o pohyb na čerstvém vzduchu. Zde je rozpis tréninku:

Pořadatel: Pavla Stibalová

Datum: sobota 17.3.2007

Shromaždiště: Pod Vrchem 21, DC XX – u Stibalů, omezený počet parkovacích míst (cca 7)

Charakter tratě: kondičně orientační

Přihlášky: na e-mail: pavla.sti@seznam.cz, do pátku 16.3.2007 do 14:00 hod!!!

Informace: určitě sebou – buzolu, lihovou fixu a dobrou náladu

Prezentace: do 14:15

Start 00: v 14:30 – intervalový, po minutě

Systém ražení: kleště a psaní

Mapa: nechte se překvapit

Terén: kamenitý, dobře průběžný s hustou sítí cest. Prostor se nachází na území CHKO Labské pískovce, prosíme dodržujte návštěvní řád!

Občerstvení: co si kdo přinese

Nejedná se o závod, ale o měřený trénink!

Těším se na Vás, Pavla

Dejte vědět všem známým a kamarádům, všichni fajn lidi jsou vítáni..

Foto © 2006 Jiří Chára

Jarní rozlézání v Labáku

Po delší době konečně zase jednou neděle jako vyšitá – sluníčko a sucho.

Rychle sbalit do kletru lano, lezačky a všechny ty ostatní krámy, vytáhnout ze sklepa zaprášené kolo a jede se – směr je jasný: Dolní Žleb.

U hranic putují kola na ramena – při stoupání vzhůru strmým kopcem se začíná hodně oteplovat.

Díkybohu první věž – Hraniční jehla. Hustota zápisů ve vrcholové knize, odpovídá její odlehlosti.

Po jehle pokračujeme náhorní plošinou podél skal stále blíž ke Žlebu. Končíme až na Krabici na sušenky, kde nám Horám zdar 2007 vyfoukl Pítrš Laštovička. Poslední slanění a sjíždíme zážitky zafixovat ke Kostovi..

Pak už jen orosené pohárky a nějaké to pečivo k tomu...

Foto © 2007 Jiří Houba Chára

Saská výročí

1. března 1903 vstoupil na saskou scénu **Oliver Perry-Smith** společně s **Albertem Kunzem** svým prvním prvovýstupem na Falkenstein cestou Kunzeweg IV.

Datum 6.3.1864 bývá považován za rodný den sportovního lezení v Sasku. Toho dne dolezli tesař **Gustav Tröger**, sedlář **August Hering**, povozník **Ernst Fischer**, zedník **Johannes Wähnert** a truhlář **Heinrich Frenzel** na Falkenstein cestu Turnerweg III.

11.3.1906 se narodil prvovýstupce **Willy Häntzschel** (zemřel roku 1993).

A 19. března 1848 vylezl osmnáctiletý kominický učeň **Sebastian Abratzky** (1830 - 1897) bos a bez jakýchkoliv pomůcek komínem (klasif. III) ve východní stěně Königsteinu, aby se podíval do přísně střežené pevnosti na vrcholu. Prozradil ho však hluk a skončil na 12 dní ve vězení.

Muži, o nichž byla řeč: **Oliver Perry-Smith, Albert Kunze, Willy Häntzschel a Sebastian Abratzky**

Jubilea v měsíci březnu

Čas, neúnavný běžec, každého pěkně doběhne, a tak došlo i na šest našich kamarádů. Nejstarší z nich, **Jaroslav Uher** z HK Děčín, oslaví neuvěřitelných 65 let, jeden den po něm pak 55. narozeniny **Josef Klůs** z CAO Děčín. Následují hned dvoje 50sátiny - **Jan Josef Palivec** a **Zdeněk Vajsharó Vajshar** z CAO Děčín. **Karel Kalibus Kruschina** z Teplic se dožije 40 let a nakonec nejmladší oslavenec **David Šedivý** z CAO Děčín oslaví 35. narozeniny.

**Život letí jako voda, už tolik roků pryč,
to nevadí, žádná škoda.**

**Těch lásek, vylezených cest, kilometrů, panáků a piv,
máte stále všechno před sebou, stejně jako dřív..**

Redakce CNs

Nu, a ještě něco pro **Jonáše :o)**

Vybrali a vhodnost posoudili kamarádi z klubu...

VÝROČÍ

BŘEZEN 2007

- 2.3. **Eduard Puncman**, HO Boletice, předseda oddílu
4.3. **Pavína Sedláská**, HO TJ Doprava Děčín
4.3. **Anna Bodláková**, HK Děčín
6.3. **Jan Jéňa Paul**, HO Boletice
7.3. **Ivo Jeřábek**, CAO Děčín
11.3. **Luboš Jeřábek**, CAO Děčín
12.3. **David Šedivý**, CAO Děčín
15.3. **Jan Josef Palivec**, CAO Děčín
15.3. **Radomír Souček**, HK Děčín
17.3. **Jaroslav Uher**, HK Děčín
17.3. **Jiří Rosol**, Tisá
17.3. **Vladislav Prcek Nehasil**, HO Boletice
17.3. **Šárka Paulová**, Děčín
18.3. **Josef Klūs**, CAO Děčín
20.3. **Stanislav Feigl**, HK Varnsdorf
21.3. **Karel Kalibus Kruhina**, Teplice
23.3. **Milan LittleBadMan Špatenka**, CAO Děčín
27.3. **Zdeněk Vajsharó Vaishar**, CAO Děčín
29.3. **Ivan Náhlík**, CAO Děčín
29.3. **Jana Domesová**, CAO Děčín

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme vše nejlepší...

-iS-

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ HOROLEZECKÝCH A SPORTOVNÍCH AKCÍ

Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...

- 17.3. **Horolezecký maškarní ples**, místo Bělá v Děčíně, začátek 20,00 hod
- 24.3. **Skiatlon**, 2. ročník na Sněžníku, závod na běžkách, klasika i bruslení, pořádá Luboš Přibyl z KB Jílové, tel. 602951779, lubosp@quick.cz
- 24.3. **Mirasův švih**, jarní vzpomínková akce, vyjížďka na kolech, pořádá Milan Myšík z KURsportu, tel.606682979, kursport@kursport.cz
- 24.3. **Vítání letního času**, společensko-kulturní akce k oslavě letního času. Tentokrát bude v rámci závěrečného večírku po cyklistické akci - Mirasův švih na Táboráku v Benešově n/Pl. Necyklisté mohou letní čas oslavit od 18,00 v náhradním zařízení v Lesné u Děčína.
- 31.3. **Otevírání skal**, 10 ročník, Místo Osinalické sedlo. Orientační běh jednotlivců a dvojic, kontakt Míra Michlík tel. 777258661
- 7.4. **Oslava padesátin**. **Zdeněk Vaishar** oslaví „50“ na horolezecké chatě v Dolním Žlebu.
- 14.4. **MTB XC Bohemie**, Peklo severu - veřejný závod, místo Nový Bor - areál Bohemie, kontakt Roman Horký tel. 604559787, www.bikebase.cz
- 21.4. **Komplet 2007**, 6. ročník lezecké soutěže, přeazení všech cest ve vybrané oblasti během jednoho dne, akce Horoklubu Chomutov v krušnohorské oblasti Hasištejnských skal, sraz 20.4. u Mnicha.
- 21.4. **MTB kritérium**, Peklo severu-veřejný závod, místo Česká Lípa – nám. TMG, kontakt Roman Horký tel. 604559787, www.bikebase.cz
- 24.4. **Časovka do vrchu** – jarní, měřený trénink CAO Děčín, místo Boletice u Kovárny, kontakt Jaroslav Uher, tel. 732704808, jaroslav.uher@seznam.cz
- 28.4. **Studánecký Scorelauf** – orientační běh ve Mlýnech, www.skacelsolar.cz/kob
- 29.4. **Časovka na 100 km** – jarní, měřený trénink CAO Děčín, místo Východní nádr., kontakt Jaroslav Uher, tel. 732704808, jaroslav.uher@seznam.cz

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Telegraficky:

- Novým předsedou HK Varnsdorf se stal **Karel Hofman**. Ve funkci vystřídal **Standu Feigla**.
- Vzkaz pro Kostu do Dolního Žlebu: Střez se našeho hněvu!! **J.CH. & Z.V.**
- Cesta od Belvederu k přivozu na pravém břehu Labe je opět čistá. Půčičil se o to, jako každý rok, z vlastní iniciativy **Pavel Pavouk Černý**. Díky!
- **Adam Ondra** pokračuje ve svých famózních výsledcích. Nyní se mu podařil teprve třetí přelez cesty Čarodějův učeň 10+ na Holštejně v Moravském krasu. Cestu vylezl v roce 1992 **Tomáš Pilka** a 1997 **Rudolf Tefelner**. Co dodat?
- Daří se i našim: Den stará zpráva hovoří o tom, že **Jan Horáček Horák** vylezl za víkend v Arcu asi 15 cest, např. 7c+/8a RP, 7c OS, 350 m dlouhé 6c a tak podobně... Jeho spolulezkyň **Pavla Pavlíková** na druhém ono 350 m 6c, nějaká 6b+ TR a vytažená 6a+... Pane jo!
- V klidu nejsou ani zbraně. 7. března 2007 zopakovali **Luboš Mázl** a **Václav Šatava** Game Over M13-, nejtěžší cestu v rakouské oblasti Dryland..
- **Tomáši Melenovi** se včera, t.j. 12.3.2007, narodil syn Honza. Gratulujeme!!
- **Změna u Mirasova švihu!** Večer bude zábava v jiné hospodě, Táborák je zavřený, ale bigbít bude..

V sobotu **7. dubna 2007** proběhne na horolezecké chatě v Dolním Žlebu mohutná vánice. Způsobí ji gratulanti a padesátiletý oslavenec **Zdeněk Vajsharó Vaishar**..

Heslo na tento měsíc:

CAO News - nejměnější přítel horolezce..

Šťastné návraty přeje za celou redakci CAO News

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 4. DUBNA 2007
V RESTAURACI NA KOCANDĚ OD 18 HODIN...

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!